

عکاسی

گذشته‌ها :

مقدمه - تاریخچه‌ی پیدایش عکاسی - تشریح دوربین‌عکاسی - انواع مختلف دوربین‌ها - اقسام ابژ-کتیف‌ها - چه دوربینی بخریم و یک حلقه فیلم ۳۶ تایی را چطور تمام کنیم؟ - تصویر چگونه ثبت می‌گردد - نور موجود و انتخاب صحیح دیافراگم و سرعت - دیافراگم و میدان وضوح - نورسنج - فیلترهای رنگین - فیلترهای بیرنگ - فلاش - لوازم اولیه - الفای عکاسی - کمپوزیسیون .

هنر دیدن

زیرا یک عکس خوب با داشتن معنی و مفهوم و خوش آیندیدن درسایه‌ی محتوی و فرم‌هایش باید بتواند توجه تماشاگران جلب و مدتی اورا معطوف خود نگاهدارد .

در مرور دمحتوی میتوان گفت که هر چیزی، هر قدر ساده و بی‌همیت هم که باشد، میتواند موضوعی برای یک عکس باشد و اساساً این یکی از محسنات عکاسی است زیرا بعکاسان کمک میکند تا زیبائی عادی ترین اشیاء را بدیگران عرضه دارند و آنچه را که معمولاً از نظر همه دورمانده و خودبخود جلب توجهی نکرده نمایان سازند .

از لحاظ فرم‌ها، یعنی طرز قرار گرفتن شکل‌ها و خطوط و حجم‌ها که در حقیقت هر تابلویی از همین‌ها تشکیل یافته است، از اصول و قواعد کمپوزیسیون میتوان کمک گرفت . وقتی مقابله یک تابلوی خوب میایستید بالاصله نظر تان بطرف موضوع آن جلب می‌گردد و مشاهده میکنید که هر یک از عناصر تصویر بوسیله طرح و شدت وضعف رنگها با موضوع اصلی ایجاد هم‌آهنگی کرده و از هر چیزی که امکان دارد نظر را از موضوع سوی دیگر پکشاند بشدت اجتناب شده است و باین ترتیب از مجموعه‌ی تابلو احسان کامل توازن می‌گردد . به تابلوئی که دارای چنین خواصی باشد میگویند، خوب ترکیب یافته است .

عکس و جلد آن - نگاهی باطراف خود بکنید، آیا میتوانید تعداد شکل‌ها و فرم‌های را که می‌بینید بشمارید؟ محال است باین امر موفق گردید . در میان این شکل‌های بیشمار

در مباحث گذشته گفته شد که برای بدست آوردن یک عکس واضح چه باید کرد و نور صحیح و لازم را در هر مروری چگونه میتوان اندازه گیری کرد و آنرا بکار بست . اینها مسائل اولیه‌ی عکاسی است و غفلت از آن‌دو ابدآ جایز نیست زیرا وضوح تصویر و نور صحیح دوشرط اصلی و اساسی برای موفقیت عکس از نقطه‌ی نظر تکنیک بشمار میرود، یعنی از لحاظ فنی عکس را میتوان گفت خوبست که محاسبه‌ی نور آن بدرستی انجام گرفته و همچنین تمام جزئیاتش بحد کافی واضح و آشکار باشد . ضمناً هیچگونه بدشکلی و نا亨جاري که بچشم ناخوش آیند است در آن دیده نشود .

برای بدست آوردن چنین نتیجه‌یی داشتن معلومات فنی معینی، که در شماره‌های گذشته ذکر شد، کافی است و هیچ لزومی ندارد که عکاس، فیزیکدان و متخصص نور و عدسی وغیره باشد . زیرا اساساً سر "همگانی شدن عکاسی در سادگی فن و تکنیک آنست، مخصوصاً که امروز دوربین‌های کاملاً خود کار حتی بار وظایف فوق را نیز از دوش عکاس برداشته‌اند . اما هر تصویری که از لحاظ تکنیک صحیح و خوب باشد معلوم نیست حتماً عکس جالب و گیرانی نیز هست یا نه؟

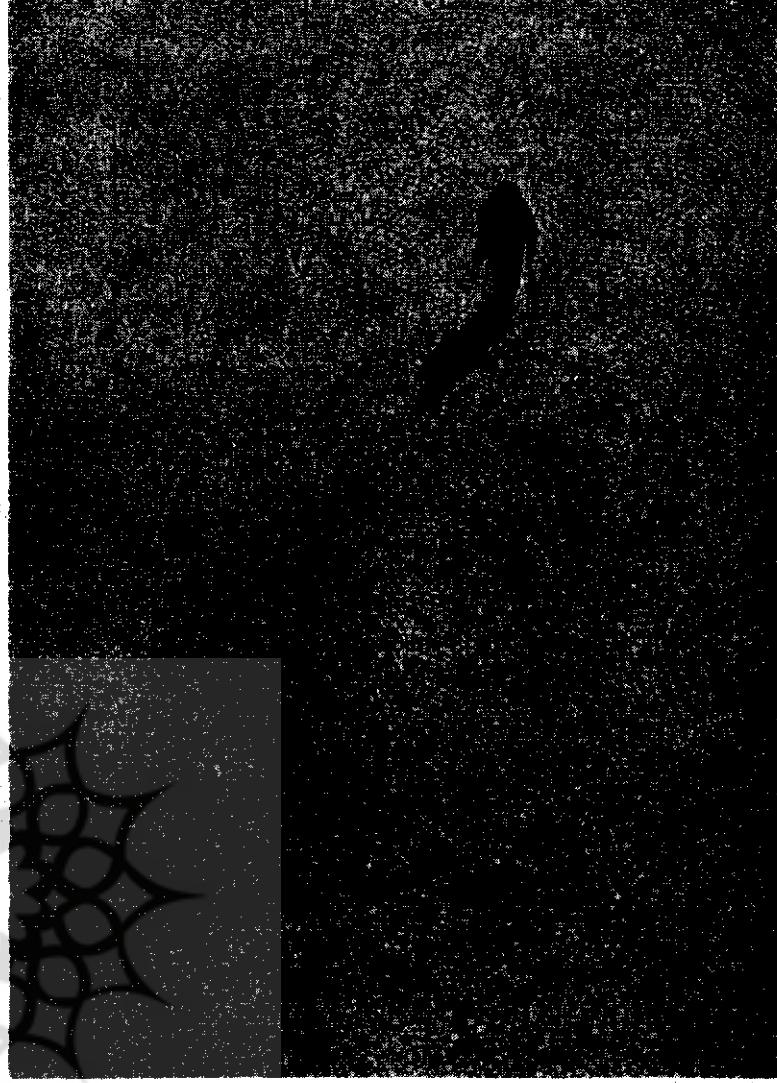
اگر در موقع عکاسی قلب و روح شما در مقابل زیبائی موضوعی که انتخاب کرده‌اید احساس نکند حساس ترین فیلم‌ها نخواهد توانست کوچکترین خدمت و کمکی بشما انجام دهد

ستال جامع علوم انسانی

که مهر شخصیت عکاس بر آن نقش بسته است. با چنین تعریف و توضیحی درمورد عکاسی میتوان گفت که اینکار فقط یک عمل ضبط و ثبت ماشینی نیست و بشخصی صفت عکاس خوب اطلاق میگردد که اولاً میتواند موضوعات خوب و جالب را پیدا کند ثانیاً پس از یافتن موضوع بتکمیل یکرشته اعمال شخصی درضمیر خود پیردازد که نتیجه‌ی آنها بعارت از استخراج تصویری است از میان احساسات و ادراکات متعدد. دقت کنید! وقتی ما، درباره منظمهی قرار میگیریم درمجموعه‌ی احساسات، غیر از آنچه که با چشمان خود در راه میکنیم چیزهای دیگری نیز راه مییابد. مثلاً هوای کم و یا شیخوخی، بوهای خوب و یا بدی که در اطراف وجود دارد،

چنان ترکیب‌های زیبا و هنری وجود دارد که هر یک برای خلق وایجاد تابلوئی نفیس کفايت میکند اما بقدرتی در هم و شلوغ هستند که در راه آن از عهده‌ی هر کسی بر نمی‌آید. این وظیفه‌ی عکاس هرمند است که آنها را بیابد، از دیگران جدا سازد، آنگاه برای تماشای مردم آماده کند. در این صورت است که برای همه قابل فهم خواهد بود. اینکار تنها در قدرت دوربین عکاسی است که میتواند حتی سریع‌ترین حرکات و تغییر شکل‌ها را نیز تجربید و ثبت کند. در میان اینهمه شکل و فرم آنچه که نظر عکاس را بخود جلب میکند بیشک چیزی است که با روح و فکر و سرشت او بستگی دارد تا اورا و ادار با تAXB یکی و انصاف از دیگری میکند. حتی میتوان گفت این انتخابی است

بر آنچه که داخل میدان دیده میشود، جلب میگردد چیزی کاملاً مورد توجه ما قرار میگیرد درحالیکه شیئی دیگری را با وجود اینکه در همین میدان است نمیبینیم. عمل انتخاب قسمتی از این میدان وسیع و برین آن از اطراف وجود اندیشه قضاوت شخصی ماست. بنابراین نباید تصور کرد که چون عکاس با وسائل فنی اثر خود را بوجود میآورد هیچگونه عامل شخصی و ذاتی در گرفتن عکس و ثبت حقیقت بکار نمیرد. چنین تصوری اشتباه است زیرا دیدیم که حقیقت هیچگاه بطور وضوح معین و مشخص نیست، و عکاس درحالیکه دوربین را به نقطه‌ای معینی متوجه ساخته با «قیچی شخصی» خود برشی با آن میدهد. در عمل «برش» نیز نمیتوان عنان خود را تنها بدست احساسات سپرد بلکه بر حسب اقتضای این هنر لازم است قبلًا حساب قدرت فیلم را درست داشت و از امکانات و عجز آن باخبر بود. مثلاً در عکس غیررنگی تبدیل رنگها را به

آواز پرندگان، وضع خوب و یا بد جسمانی وغیره. تمام این‌ها در آماده ساختن احساسات ما شرکت می‌جویند و مشکل است دروغ‌های اول بتوان تشخیص داد از این منظره خوشمان آمده برای اینکه احساس راحتی کرده‌ایم و یا اینکه نسبت بفزيایی‌های آن حساس شده‌ایم. جدا کردن احساساتیکه کاملاً مربوط به چشم و دید بود و تقسیم نشدنی بنظر میرسد از دیگر ادراکات اولین عمل تعریف شمرده میشود.

دید چیست؟ - وقتی با اطراف خود نگاه میکنیم ملاحظه میشود که برای دید چشم حدمیمنی وجود ندارد و بدقت نمیتوان گفت از کجا شروع و بکجا ختم میگردد زیرا مرزی در فضای موجود نیست و حرکات مداوم چشممان ما حدود تصویر بصری مارا دائم تغییر میدهد. اما برای یک تابلوی نقاشی و یا عکاسی موضوع بدین قرار نیست و از عرض و طول به حدفاصل کاملاً مشخصی خاتمه مییابد. از طرف دیگر نگاه ما بطور غیرمساوی،

خاکستری‌های روش و تیره باید در نظر گرفت و تصویر سیاه – سفیدی را که از حقیقت رنگین بدست خواهد آمد پیش چشم محض ساخت و از آنچه که در این تفسیر و تبدیل زیبائی خود را از دست خواهد داد صر فنظر کرد. همچنین نایاب فراموش کرد که چون ابعاد محدود عکس اجازه نمیدهد تا ترجمان صادق تمام مناظر طبیعت باشد لذا لازم است که زوائد حذف گردد تا موضوع اصلی بدقت انتخاب شود. یعنی بطوریکه سبقاً نیز بدان اشاره شد، تصویر باید محتوی یک موضوع کاملاً نمایان باشد تا بالاصله نگاه تماساً گر آن جلب شود. اگر چندین نقطی قوی و مرآکر توجه متعدد در روی یک تابلو وجود داشته باشد نظر انسان دریکجا متمرکر نخواهد شد و در حالیکه از نقش بنخش دیگر سرگردان و ویلان است احساس ناراحتی خواهد کرد.

حتماً در مورد اشخاص لغت «فتوریک» بگوشتان خورده و میدانید بعضی‌ها فتوژنیک هستند یعنی در عکس زیباتر و بهتر

از خوبشان نمایان می‌گردند. این صفت در مورد تمام موضوعها و شکل‌های طبیعت صادق بوده و لازم است در هر مورد عکس‌سپرداری بجستجوی آن پرداخت و این «خاصیت» مهم را فراموش نکرد. وضع قانون و قاعده و طبقه‌بندی موضوعها از این لحاظ بسیار مشکل و شاید غیرممکن است و چیزگاه نمیتوان گفت چه موضوعاتی دارای چنین خواص بوده و کدام‌ها عاری از آنند. در اینجاست که «هنر دیدن» عکاس رل اصلی و اساسی را بازی می‌کند و تصمیم نهائی را می‌گیرد. این هنر عبارت از انتخاب موضوعات و شکل‌ها نیست که بدون از دست دادن خواص خود در موقع تبدیل شدن بعکس، زیبائی جدیدی کسب کنند. عکاس حقیقی موضوعاتی را شکار می‌کند که پس از کوچک شدن و از دست دادن رنگ‌های خود و تبدیل به سیاه – سفیدی بزرگترین قدرت مجسم کننده را دارا باشند.

عکاس هنرمند با داشتن اطلاعات کافی و استفاده از این از کار خود بوسیله‌ی سایه – روشن‌ها، نورهای مناسب، تضاد (کنتراست) های موزون و سنجیده وغیره، توجه و علاقه را بموضوع اصلی جلب می‌کند. نایاب فراموش کرد که عکاسی مستند (دکومانتر) همیشه وجود داشته و خواهد داشت، علوم و فنون هر روز احتیاج بیشتری بدان پیدا می‌کنند و ترتیب بسیار درخشنان از کمک‌های آن بدست می‌آورند.

همچنین عکس‌بیوسته برای نگاهداری خاطرات خانوادگی خدمتگزار صادق و باوفائی بوده و خواهد بود. این موضوعات خارج از بحث امروز ماست.

خوانندگان عزیز، بخاطر داشته باشد که عمل عکاسی کاریست سهل و ساده، آنچه که مشکل و با ارزش می‌باشد بیان چیزی است بوسیله‌ی عکس. اهمیت عکس در «ارزش انسانی» کسی است که آنرا بوجود می‌آورد. همچنانکه انسانها از نوشتن و گفتن برای اظهار مطالب خود استفاده می‌کنند عکس نیز وسیله‌ای است تا هر کس نسبت بکار و تخصص و سرشت خود آنچه را که مفید و مهم و جالب میداند بکمک آن بیان کند.

توصیه می‌شود که عکس‌های خوب را مورد بررسی و مطالعه قرار دهید تا عوامل و عناصری را که موجب اهمیت و ارزش آنها شده دریابید. این راه، برای پیشرفت و تکامل در هنر عکاسی، بهترین و موفق‌ترین راههایست. بطوریکه گفته شد مهمترین وسیله برای ایجاد تصاویر جالب و با ارزش مالک‌شدن به هنر دیدن است. گرچه این هنر را نمیتوان در چند قاعده و دستور خلاصه کرد ولی سعی خواهد شد که بالائی نمونه‌هایی چشم خوانندگان را با شکل‌ها و حالات چندی آشنا سازیم تا علاقمندان عکاسی ذوق و سلیقه و عادت نگاه‌کردن و دیدن را بدست آورند. باین ترتیب نه تنها قدرت خلق تصاویر زیبا را کسب خواهند کرد بلکه استعداد دید و ارزیابی خود را نیز فرونوی خواهند بخشید.

